

Takoví byli...

Barva současného skotáka

Zkrácení dlouhých kostí končetin mělo stejně jako prodloužení srsti stejnou příčinu a důvod: přizpůsobení se místním přírodním podmínkám a z nich odvozenému způsobu lovu

Skotský teriér Peto z knihy The Dog od J. H. Walse – Stonehenge 1879

George Armfield (1808-1893); drsnosrstí teriéři ze Skotska, druhá polovina až poslední čtvrtina 19. stol.; rané typy teriérů ze Skotska, kteří pracují ještě ve smečce při vyhánění lišky; v současné době v expozici Trojského záměčku v Praze

na lišky, jezevce a další drobné šelmy, přičemž „lovecké“ využití se vztahovalo i na hubení hlodavců škodících na hospodářství.

Od keltských časů se ve Skotsku udrželo zvláštní uspořádání patriarchální společnosti v rodinných klanech, v němž všichni měli společné rodové jméno označené

Skotský teriér

Nejstarším typem v zemi pracujícího psa na britských ostrovech byl staroanglický teriér, z nějž v klimaticky i geograficky drsnějším Skotsku vznikli nejprve skotští – tedy všichni ze Skotska – teriéři, známí dnes jako několik samostatných plemen: cairn, skye, west highland white a skotský.

Skotský teriér 1929

Portrét skotského teriéra podle Edwina Landseera, kol.1824

slovem Mac, syn. Tato pevná organizace byla Angličany rozrušena až v 18. století, tedy sice ještě dlouho předtím, než začala vznikat samostatná plemena v dnešním moderním pojetí, ale zase nikoli tak dávno, aby při jednotlivých, izolovaně žijících a hospodařících klanech nebyly položeny základy k místním typům. Při vcelku podobné tělesné stavbě se pak psi lišili hlavně délkou a zbarvením srsti.

Rawdon Lee v roce 1903 tvrdil, že psi moderního typu skotského teriéra byli popsáni již kolem roku 1700. O první klasifikaci teriérů ze Skotska se pokusil v roce 1829 Thomas Brown v díle *Biographical Sketches and Authentic Anecdotes of Dogs*; ve třech skupinách

cairn teriéra a skotského teriéra v první, skye teriéra ve druhé a drsnosrstého foxteriéra ve třetí. Na výstavě v Birminghamu roku 1860 byla poprvé otevřena souborná třída Scotch Terriers, kromě Dandie Dinmont teriéra a skye teriéra však až do roku 1872, kdy vyšlo druhé vydání stěžejního díla J. H. Walse, nebyla výrazněji odlišena žádná další nízkonohá teriérská plemena. Jméno skotský teriér se asi poprvé objevilo roku 1874 ve *Fancier's Gazette*. Od roku 1877 byla na výstavách vypisována zvláštní třída pro drsnosrsté, Hard-coated Scotch Terriers. Nastupovali do ní i předchůdci kernů

Champion Carmelite Crusader z chovatelské stanice Carmelite Mrs. Samuela Griffithse z Kapského Města v tehdejší Jižní Africe; pes získal nejvyšší ocenění na výstavě v Johannesburgu v roce 1928

„O první klasifikaci teriérů ze Skotska se pokusil v roce 1829 Thomas Brown.“

vlastně popsal předchůdce pozdějších plemen, a to west highland white teriéra,

a další blíže neurčení (a v podstatě neurčitelní) teriéři.

Samostatná třída pro skotské teriéry byla pod jménem Hard-Haired Scotch Terriers ustavena v roce 1879 na výstavě v Alexandra Palace. Objevovali se psi rozličných barev s výjimkou bílé. Také uši psů mohly být buď vzpřímené, nebo polovztyčené. První standard plemene byl sestaven již v roce 1880 předsedou klubu chovatelů skotských teriérů, založeného v roce 1882, J. B. Morrisonem a bez velkých změn zůstal v platnosti dalších sto let.

Michal Císařovský

„Záplava“ skotských teriérů z chovatelské stanice The Athelhampton Kennel v Salisbury roku 1929; v tomto roce získala fena Baroness of Docken (Athelhampton Alice) ve švýcarském Bernu International Certificate